የረቡዕ የካቲት 14 1999 ዓ ም (የፌብሯሪ 21 2007)

የፍኖተ ዴሞክራሲ ራዲዮ ሐተታ

የኢትዮጵያን ዘላቂ ጥቅም ማዕከል ያደረገ ትግል የመጨረሻው አቸናፊ ይሆናል

የኢትዮጵያን ስም አንግበው የተደራጁ ፓርቲዎችና ሌሎች ድርጅቶች፥ ከሁሉ በፊት ሊገነዘቡት የሚገባ አንድ መሠረታዊ ጉዳይ አለ ብለን እናምናለን። በኢትዮጵያ ስም መደራጀትና መታገል ማለት፥ መብት ብቻ ሳይሆን፥ ግዴታም፥ ክብርም፥ መታደልም፥ ብሎም ከባድ ኃላፊነትም ማለት መሆኑንም ጭምር ነው። እንደ ግምባር ቀደሙ ትውልድና አኩሪ ታሪክም አስመዝግቦ እንዳለፈው ገዲም ሰማዕት ዜጋ ፥ ዛሬ በኢትዮጵያ ስምና ለኢትዮጵያ ብሄራዊ ጥቅም እታገላለሁ የሚል ሁሉ፥ የዓላማው ማዕከል፥ የትግሉ አልፋና ኦሜጋ እንዲሁም የመጨረሻ ግቡ፥ የኢትዮጵያ ዘላቂ ጥቅምና የዜጎቿም ብሔራዊ ነፃነት መሆን አለበት። በዚህ አቢይ መተከል ዙሪያ ያልተሰባሰበ ድርጅትም ይሁን ትግል፤ የመጨረሻ ግቡን ሊመታ ቀርቶ፥ ደረቅ ወንዝ እንኳን መሻገር አይችልም። እስካሁንም ትግሉ ግቡን ሊመታ ያልቻለው፥ በጋራ ብሔራዊ አጀንዳና ራዕይ የታቀፈ የጋራ ብሔራዊ ማዕከል ባለመኖሩ ነው ብሎ የኢትዮጵያ ሕዝብ ያምናል። ይህን ሀቅ ለመካድ መሞከር፥ አንገቷን በአሻዋ ውስጥ ለመደበቅ እንደምትጥር ሰጎን መሆን ነው። በጋራ ዓላማና ግብ ዙሪያ አለመሰባሰብ ያስገኘው ውጤት ቢኖር፥ እየፈጩ ጥሬን፥ እያፈሱ መበተንን፥ እየለፉ መድከምን፥ እያረሱ መራብን፥ እያጠቡ ጭቃን፥ እየወለዱ መቅበርን፥ ፥ እየተነሱ መውደቅንና፥ እየታገሉ ዉጤት አልባ መሆንን ብቻ ሆኗል። ከዚህ አዙሪት በግድም ይሁን በውድ መወጣት ይኖርበታል።

ከታሪክና ከትውልድ ብያኔ አኳያ ሲገመገም፥ አሁን ስለአለው የሀገራችን ሁለንተናዊ ሁኔታ፥ ሁሉም የየድርሻውን ባለመወጣቱና ወያኔን ተባብሮ ባለማንበርከኩ፥ ብሎም የሀገሪቱን መከራ ባለማስወገዱ፥ የየበኩሉን ኃላፊነት መቀበል ይኖርበታል። የጎዋጎት መሪዎች ድሮውንም ቢሆን አመጣጣቸው ለኢትዮጵያ ጥፋት ስለሆነ፥ ለታሪክ ፍርድ ሸንጎ የሚቀርቡት በተለየ ምዕራፍ በመሆኑ፥ ለነርሱ የሚሰጠው ብያኔ የተለይ ይሆናል። ይህም በመሆኑ ዛሬ እኛ ማተኮር የሚገባን በኢትዮጵያ ስም፥ ስለኢትዮጵያ በሚታገሉት ኃይሎች ላይ ነው። ውሸት እንደ ዕውነት ተቆጥሮ፥ በዕውነት መቃብር ላይ ሀሰት ነግሶ፥ በኢትዮጵያ የፖለቲካ መልክአ - ምድር ላይ አጥፊ ሚና በሚጫዎትበት በአሁኑ ዘመን፥ ዕውነቱን ተናግረን፥ ዕቅጩን አሰምተን፥ ድክመታችንን አምነን፥ አቅማችንን አውቀን፥ የጋራ ኃላፊነትን በጋራ ተቀብለን፥ በጋራ መታገል ካልተቻለ፥ ነገር-ዓለሙ ሁሉ የእምቧይ ካብ ከመሆን አያልፍም። በኅብረት ያልታገሉት ትግል፥ እንደ ባቢሎን ግንብ ሆኖ ይቀራል።

“ ተግባራችን ሁሉ ካልረገጠ ዕርካብ፥
ዓላማችን ከንቱ የዕምቧይ ካብ የዕምቧይ ክብ”

ብለው ነበር ደራሲ ከበደ ሚካኤል፥ አፈሩ ይቅለላቸውና ።

በአሁኑ የሀገሪቱ ተጨባጭ ሁኔታ ያለውን ዕውነታ ስንመለከት፥ ለመካድ የማንችላቸው አራት ነገሮች እፊታችን ይደቀኑብናል።

1ኛ. የምዕራብያውያንን ጥቅም የሚያስጠብቅና የሀገራችንንም ብሄራዊ ህልውና በማጥፋት ላይ የሚገኝ አንድ ጠባብ ብሄረተኛ ቡድን በሥልጣን ላይ እስካሁን አለ። ምዕራብያኑም ለጥቅም አስጠባቂያቸው ለዚህ አጎብጻጅና ተላላኪ ቡድን፥ ሁለንተናዊ ድጋፍ እየሰጡት ይገኛሉ። ዛሬ ከመላው የአፍሪካ ክፍለ አኅጉር ውስጥ፥ ከግብፅ ቀጥሎ ከፍተኛውን ርዳታ የሚያገኘው መለስና አጎብጻጅ ቡድኑ ነው። ይህም የልብ ልብ ሰጥቶት፥ የኢትዮጵያን ሕዝብ እንደ “ገል ቀጥቅጨ፥ እንደ ሰም አቅልጨ ለብዙ ዘመን እገዛለሁ” ብሎ ያምናል። የሀገራችን የጅኦ- ፖለቲካ ጥቀሜታ ከቁጥጥራቸው ስር እስካለ ድረስም፥ ምዕራባውያኑ፥አስፈላጊውን ሁሉ ርዳታና ትዕዛዝ ከመስጠት አይቆጠቡም። ታዲያ ያም ሆኖ፥ በአንድ ነገር ግን በዕርግጠኝነት መናገር እንችላለን። በዓለም አቀፍ ግንኙነት ዘይቤና በሀገሮች መካከል ሊኖር በሚችለው የዲፕሎማሲ ዘማዊነት መሠረት፥ “ ዘላቂ ወዳጅ ወይም ዘላቂ ጠላት ሳይሆን፥ ሊኖር የሚችለው፥ ዘላቂ ጥቅም ብቻ” መሆኑን ስለምናወቅ፥ የምዕራባውያን ድጋፍና ትብብር የሚለገስለት፥ የአገልግሎት ጠቀሜታው እስካለ ድረስ ብቻ ይሆናል። አገልግሎቱ ሲያከትምባቸውና ጠቀሜታው ሲወይብባቸው፥ መለስን እንደ አገዳ መጥጠው እንደሚተፉት ካለፈው ተመክሯቸው መገንዘብ ይቻላል።

ለኢራኑ ሻህ፥ ለዛይሩ ሞቡቱ፥ ለሩሜንያው ቻውቼስኮ፥ ለሶቭየቱ ሜካሄል ጎርባቾቭ፥ እና ለሌሎቹም ወዳጆቻቸው ያልሆኑ፥ ሕዝባዊ አመፅ ሲመጣ ፥ ምዕራብያውያን፥ ለመለስ ዜናዊ ይቆሙለታል ተብሎ አይጠበቅም። መሰሪው መለስም ይህን ይስተዋል አንልም። ኢትዮጵያ በታሪኳ እንደነ መለስ ዜናዊ የመሳሰሉ የሀገራቸውን ጥቅም ለባዕድ አሳለፍው የሰጡና ብሄራዊ ክብሯንም ያዋረዱ መሪዎች አጋጥሟት ስላልነበር፥ ይህ የታሪክ ሀፍረት ለነመለስ ዜናዊ ብቻ ሳይሆን፥ ለዚህ ትውልድም ጭምር በመትረፉ ያሳዝነናል። እነ አሉላ አባ ነጋን ያበቀለች ቅድስት የትግራይ ምድር፥ ከአንድ ምዕተ ዓመት በኋላ፥ እንደ ነመለስ ዜናዊ ዓይነቶቹን ሀገር ሻጭ ግለሰቦችን ማፍራቷ፥ የኢትዮጵያ ሕዝብ እየገረመው ይኖራል። ባይሆን ኢትዮጵያ አርጅታለች አንልም እንጅ፥ ለካስ “ ሀገር ሲያረጅ ጃርት ያበቅላል” የሚባለው ይትብሃል፥ ዕውነት ኖሯል?

2ኛ. በሁለተኛ ደረጃ ሊወሳ የሚገባው የተቃዋሚው ጎራ ነው። ይህ ክፍል አሁንም ኅብረት መስርቶ፥ የጋራ ዓላማና ግብ፥ ስልትና ራዕይ፥ እንዲሁም

ያጭርና የረጅም የትግል አጀንዳ ነድፎ በጋራ ለመታገል አልቻለም። አልሆነለትም። ኢትዮጵያንና ብሄራዊ ጥቅሟን ማዕከል ያደረገ ኅብረት ለመፍጠርም እስካሁን አልተሳካለትም። ከሁሉም በላይና በበለጠ ደግሞ፥ የኢትዮጵያ ስትራተጂያዊ ጥቅም ማለት፥ የሕዝቧ አንድነትና ኅብረት ማለት እንደሆነም በጭራሽ በሚገባ የተረዳ አይመስልም ። የተቀነባበረ፥ ሁሉንም አካትቶ አቀናጅቶ የሚራመድ ትግል ማየት፥ አሁንም የሁሉም ኢትዮጵያዊ ህልምና ምኞት ሆኖ ቀርቷል። የተቃዋሚው ጎራ፥ በድቡሽት ላይ ጎጆ ለመቀለስ ከመጣር ይልቅ፥ መሠረተ ፅኑ፥ አግማሰ-ትልቅ፥ ራዕዩ-ጥልቅ፥ አዳራሹ ሰፊ፥ ሁሉን አቃፊ የሆነ ሀገር ለመገንባት የሚያስችለውን ቅድመ - ዝግጅትና ሂደት ማድረግ ነበረበት። ይህ እየተደረገ አይደለም ያለው አሁን። በተቃራኒው ግን አሁን የሚታየዉ፥ የተሰባሰበው እየተበታተነ፥ ያለው እየተፋዘዘ፥ እርስ በእርሱ እየተናቆረ ይገኛል። ይህ ደግሞ ሀገርን ከጥፋት ለማዳን ይረዳል ተብሎ አይታሰብም። የኢትዮጵያን ጠላቶች ግን ለጊዜውም ቢሆን ጠቅሟቸዋል። ለዕድሜያቸው መቀጠያም ፋታ አግኝተዋል።

ደርግ ሀገሪቱን ለበላዒ- ሰብ አጋልጧት ከሄደ ከ1983 ዓ ም ጀምሮ የተቃዋሚው ጎራ ኅብረት ለመፍጠር ያደረገው ሙከራ ሁሉ ለምን እንዳልተሳካለት እንኳን፥ ወደ ኋላ ዘወር ብሎ በመመልከት፥ ምክንያቱን ለማሰስ የሞከረ የለም። ለአለፉት አስራ ስድስት የውርደትና የጥቃት ዓመታት፥ ስምንት የኅብረት ምሥረታ ጥረትና ሂደቶች ተደርገዋል። ኢዴኃቅ፥ ፓሪስ አንድና ፓሪስ ሁለት፥ አማራጭ ኃይሎች፥ኢተፖድኅ፥ ኢዴኃኅና ቅንጅት ለማስረጃ የሚጠቀሱ ናቸው። ስምንት ጥረቶች ቢደረጉም፥ የተጠበቀውን ውጤት ሊያስመዘግቡ አልቻሉም። የሚገርመው ደግሞ፥ ከእንኝህ ሙከራዎች ውስጥ አንድንዶቹ፥ የተቃዋሚ ድርጅቶች ኅብረት ለመመስረት የተዘጋጀው ሰነድ የተፈረመበት ቀለም ከመድረቁ በፊት ይፈራርሳሉ። “ጨዋታው ፈረሰ ደቦው ተቆረሰ” እየተባባለ ሁሉም በየፊናው ይሄዳል።ይህንን ክስተት የታዘበው የኢትዮጵያ ሕዝብ፥ ከማዘን አልፎ ለጊዜው የሚያደርገው ጠፍቶታል።

<u>የተቃዋሚው ጎራ፥ የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ማዕከል ያደረገ፥ ሀቀኛና ሁሉንም ያካተተ ኅብረት መፍጠር፥ ዛሬ ከማንኛውም አጀንዳ በበለጠ ቅድሚያ ሊኖረው የሚገባ አጣዳፊ ተግባር መሆኑን መረዳት ግዴታው ነው</u>።

3) የኢትዮጵያ ምሁራን ለሀገራቸው መቆርቆርና ለውጥም ለማምጣት እስካሁን ያደረጉት ጥረት የማይናቅ ለመሆኑ ሁሉም የሚስማማበት ይመስለናል። ይህ ሀቅ እንዳለ ሆኖ ግን፥ ምሁራኑ በተቃዋሚው ጎራ የትግል ሂደት የሚገባቸውን ሚና ለመጫወት ዕድል አግኝተዋል ለማለት ያስቸግራል። በተናጠልና አልፎ አልፎም በቡድን እየሆኑ ያደረጉት ጥረትና ድካም፥ውለታ መላሽ በሆነው በኢትዮጵያ ሕዝብ ዘንድ አውንታዊ ግንዛቤ እንዳተረፈ ማንም የሚያውቀው ይመስለናል። ምሁራን ከዚህ አለፈው ግን፥ ሰፊና ትልቅ መድረክ በማዘጋጀት፥ ለትግሉ ሂደትና መሳካት የሚረዳ ትምህርት በመስጠትና

ተጽዕኖ በማሳደር ሊያደርጉት የሚገባቸውን ግዴታ ሁሉ ተወጥተውታል ለማለት የሚቻል አይመስለንም:: ይህንን ለማለት የምንደፈረው÷ የምሁራንን ሁለንተናዊ ድጋፍና አስተዋጽዖ የተነፈገው ትግል÷ ስኬታማ እንደማይሆን ስለምንረዳ ነው:: የምሁራኑ ሁለንተናዊ ተሳትፎ ከምጊዜውም በበለጠ የሚያስፈልግበት ወቅት ቢኖር ዛሬ ነው::

እንግዲህ÷ ሀቁን እየተናገርን በመሸበት እንደር ከተባለ÷ የተቃዋሚው ድርጅቶች ጎራና የኢትዮጵያ ምሁራን አንድ አምሳል አንድ አካል ሆነው ሀገራቸውን ከጥፋት ለማዳን÷ ያመረቃና ቀጣይ ትብብር ካደረጉ ትግሉ በአጭር ጊዜ ግቡን እንደሚመታ አይጠረጠርም:: የምሁራንን ድጋፍና ተሳትፎ ያልተጎናፀፈ ትግል የትም እንደማያደርስ ሁሉም ሊገነዘበው ይገባ ነበር:: ይህ ሁለት ኃይል÷ ማለትም÷ የተቃዋሚው ጎራና የምሁሩ ኃይል እስካሁን በሚገባ አልተባበረም÷ አልተገናኘም÷ አልተግባባም÷ አልተረዳዳም÷ አልተቀራረበም:: አልተማመነምም:: እንዲያውም በጥርጣሬ ዓይን ነው የሚተያየው:: ይህ አባባል ደግሞ ለማጋነን ሲባል የተሰነዘረ ሳይሆን÷ እስካሁን በሂደት የታየ ክስተት ነው:: ያማ ባይሆን ኖሮ÷ የኢትዮጵያ የፖለቲካ መልከአ-ምድር የተለየ ገፅታ ይኖረው ነበር::

የተቃዋሚው ጎራ እርሱ እራሱ ተባብሮ÷ ኅብረት ፈጥሮ÷ኃይሉን አጠንክሮ ውጤታማ የትግል ሂደት ቢያደርግ ኖሮ÷ ምሁራኑም የሚገባቸውን ሚና ይጫዎቱ ነበር የሚለው አባባል ከዕውነት የራቀ ባይሆንም÷ ምሁራኑ እራሳቸው ተባብረው÷ ተስማምተው÷ በበኩላቸው÷ የበኩላቸውን መድረክና ኃይል መፍጠር ደግሞ ሀገራዊ ግዴታና ተግባር የመስለናል:: ሰኔና ሰኞ እስኪገጣጠሙ ድረስ ከመጠበቅና ከመጠባበቅ ይልቅ÷ እስከዚያው ድረስ ሁሉም በየፈርጁ ብሔራዊ ግዴታውን ሊወጣ የገባል:: በዓለም ሕዝብ የትግል ታሪክ ሂደት÷ የነፃነትና የዴሞክራሲ ትግሎች ድል ሊጎናፀፉ የበቁት÷ የምሁሩን ድጋፍና ትብብር አግኝተው ነው:: ሀገራችን አሁን ከደረሰችበት አሳዛኝና አደገኛ ሁኔታ አንፃር÷ ማነኛውም የኅብረተስብ ክፍል ተባብሮ ካልታገለ÷ ኢትዮጵያ እንደ ሀገር ትቀያለች ብሎ ተስፋ ማድረግ÷ ቢያንስ ሁኔታውን በቅጡ አልመገንዝብ ይሆናል:: ማነኛውም ምሁር የትኛውንም የፖለቲካ ድርጅት የመምረጥና የመደገፍ÷ አባልም የመሆን÷ ሌላውንም መቃወም መሠረታዊ የመብት ጉዳይ በመሆኑ÷ ማንም ሰው በዚህ ላይ ጥያቄ ማንሳት የግለሰብን መብት መጋፋት ይሆናል::

ይህ መርህ እንደተጠበቀ ሆኖ ግን ÷ ሀገርን ለማዳን በሚደረገው ብሄራዊ የነፃነት ትግል ሂደት÷ ሁሉም ዜጋ አጋ ሳይለይ÷ የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ማዕከል ባደረገ በሀገር አቀፍ ትግል የጋራ አጀንዳ መሳተፍና ብሔራዊ ጥሪንም በአስቸኳይ የመመለስ ግዴታ አለበት :: ዛሬ ቅድሚያ የሚሰጠው ምርጫ÷ ሁሉም ተባብሮ ሀገርን በጋራ የማዳን አጀንዳ ብቻ ነው:: ሀገር ከተገኘ በኋላ ሌላው ምርጫ የሕዝብ ምርጫ ይሆናል::

4) ከሁሉም በላይ የሆነውና የሁሉም ጉዳይ አጠቃላይ ማደምደሚያ ሊሆን የሚገባው፥ የኢትዮጵያ ሕዝብ ነፃነትና የኢትዮጵያ ኅልውና ነው። በመሆኑም፥ <u>ዛሬ ከሁሉም በበለጠ ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባው፥ ያው የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ማዕከል ያደረገ ኅብረት ፈጥሮ መታገል ብቻ ይሆናል።</u> በዕርግጥም ኢትዮጵያን ማዳን አለብን ከተባለ፥ ከዚህ የበለጠና የተሻለ አማራጭ አይኖርም። እንደማነኛቸውም የዓለም ሕዝቦች፥ እኛም ሠላምና ፀጥታ፥ ነፃነትና ዴሞክራሲ፥ ፍትኀ-ርትዕ፥ ልማትና ብልፅግና፥ ዕድገትና ሥልጣኔ፥ ፍስሀና ጤና እንፈልጋለን። በዜጎቿ ዕኩለነት ላይ የተመሠረተ፥ አንድነቷ የተጠበቀና የዲሞክራሲ ሥርዓት የሰፈነባት ጠንካራ ሀገር እንፈልጋለን። ከቅርብ ጎረቤቶቻችንም ይሁን ከሩቅ ወዳጆቻችን ጋር፥ በሰላም ተባብሮ መኖርን እንመኛለን።ይህ ሁሉ ታላላቅና አድማሰ- ሰፊ የሆነ ዓላማና ምኞት የሚሳካው ግን አንድ ላይ ተባብሮ ሲሰሩና ሲታገሉ ብቻ ነው። ዛሬ በዓለም ላይ ያሉ የበለፀጉ ሀገሮች አሁን ካሉበት ደረጃ ሊደርሱ የቻሉት፥ ተባብረውና ተዋኅደው በመሥራታቸው ነው። ተቻችለውና ልዩነታቸውን አቀራርበው፥ <u>በልዩነት አንድነት</u> የሚለውን መርኅ አንግበው፥ ለአንድ ስትራተጂያዊ የሀገራቸው ጥቅም ብቻ ስለሚሰሩ ነው። ይህንን መሠረታዊ ዕውነታ ማየት የኢትዮጵያ ሕዝብ በጉጉት ይመኛል። ይፈልጋል። የኢትዮጵያ ተቃዋሚው ጎራ ግን ለዚህ ዓላማ ተባብሮ ለምን እንደማይታገል፥ የሁሉም እንቆቅልሽ ሆኗል።

የኢትዮያን ሕዝብ፥ በብሔር ከፋፍለው፥ በጎጥ ከልልው፥ በቋንቋ አለያይተው፥ በሃይማኖት አበጣብጠው ሀገሪቱን ለመበተታተን የደረጉት ሙከራ እስካሁን ጉዳት አላመጣም ብለን ራሳችንን ባናታልልም፥ ታላቁ የኢትዮጵያ ሕዝብ ግን እስካሁን በእነርሱ አኩይ ወጥመድ አልገባላቸውም። በዚህም ታላቅነቱን በድጋሜ አስመስክሯል። ይህንን ታላቅነት ጠላት በአዳዲስ የተንኮል ዘዴ በበለጠ እንዳይፈታተነው ግን ከላይ በተራ ቁጥር 2፥ 3 እና 4 የተተነተኑት ኃይሎች በመተባበር፥ በተራ ቁጥር አንድ የተጠቀሰውን ቀንደኛ የኢትዮጵያ ጠላት ተባብረው ማስወገድ ቀዳማይ የትግል አጀንዳቸው ሊያደርጉት ይገባል። ይህንን አጀንዳ ለማሳካት ደግሞ፥ የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ማዕከል ባደረገ መርሃ ግብር ላይ ተስማምተው፥ ጠንካራ ኅብረት ፈጥረው መታገል አለባቸው። ይህ ከተሳካ፥ <u>የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ማዕከል ያደረገ ትግል የመጨረሻው አቸናፊ መሆኑ አያጠራጥርም ።</u>